Ч. 166. Середа 9 серпня (27 липня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Парляментарна програма правительства. — Справа марокканьска.

Бар. Ґавч приготовляє ся до осінної сесиї парляменту. По авдиєнциї у Цісаря в найблизших днях виїзджає до Будапешту конферувати з Кін-Гедерварием в справі довозу заморского мяса, а полагодивши ту справу, спічне 2—3 тиждні і забирає ся до ческо-німецкого порозуміня, над котрим буде працювати разом з кн. Туном, так, щоби скликане парляменту в жовтни було можливе і успішне. На осінну сесию правительство приготовляє отсі справи: Насамперед полагоджене войскових предложень. Відтак переведене великої господарскої акциї, до котрої правительство спонукує дебата про дорожню підчас минулої сесиї. Третою справою є переведене суспільного обезпеченя, дальше розвязка каналового питаня для Галичини, Дол. Австриї, Чехії і Морави, справа платні урядників, вкінци закон о льокальних зелізницях. З державних конечностий правительство крім войскового закона будуть мати в осінній сесиї до переведеня буджетову провізорию і відновлене провізоричного реґуляміну палати послів, що кінчить ся з кінцем грудня. Має правительство заняти ся також справою посольских диет.

Правительство зробило літною сесиєю досьвід, що короткі сесиї пожиточнійші як довгі, тому задумує і на будуче держати ся тої самої практики. Осінна сесия тревала би отже найдовше до 15. грудня, так що з проєктованих справ з виїмком державних конечностий могло би лиш дуже мало бути полагоджених. Таке постепенне полагоджене уважає правительство за певнійший спосіб. По 15. грудня має відбути ся коротка делеґацийна сесия і сесиї соймів. Дальша сесия парляменту мала би відбути ся аж на весні. Ті дві сесиї, осінно-зимова і весняна, дали би правительству материял до розгляду грошевих потреб на покрите проєктованих реформ, а правительство поробило би студиї над економічною силою населеня і в безпосередній будучности можна би приступити до реформи фінансів держави і поодиноких країв.

Що-до найблизшої програми, то означений реченець скликаня ради державної буде порішений на раді міністрів, що як кождого року відбуде ся 17 с. м., день перед цісарскими уродинами. Осінна сесия буде мати до діла передовсім з войсковими предложенями.

В пятницю від 11-ої до 1-ої години був бар. Ґавч на авдиєнциї у Цісаря в Ішлю, і як вже донесли суботнішні телеґрами, зложив Цісареви справоздане з літної сесиї, з загальної політичної ситуациї та предложив також до санкциї ухвалені в літній сесиї закони. Про авдиєнцию подають віденьскі дневники отсі подробиці:

Бар. Ґавч складав лише звіт з літної сесиї, а чутки про те, що президент міністрів мав з Цісарем розмову також про парляментаризацию кабінету, не мають ніякої основи. Бар. Ґавч переняв кабінет від свого попередника з виїмком др. Ґломбіньского і др. Вайскірхнера і полагодивши найконечнійші справи, не має тепер причини і потреби думати про реконструкцию. Для сотвореня підстав до великої правительственної більшости двох третин, треба глядати вступних услівій в Празї, бо наділене портфелем христ. суспільної партиї правительству ще більшости не дасть. До сего є потрібне порозуміне з умірковаными славяньскими партиями, а сюди належить передовсім ческо-німецка угода.

В париских політичних кругах потверджує ся вість, що підставу до порозуміня француско - німецкого в справі марокканьскій вже тепер найдено. Именно повтаряє ся вість, що Франция має одержати від Німеччини вільну руку в Марокко відповідно до політичних відносин, між тим коли господарскі інтереси Німеччини будуть забезпечені Францією. Крім того послідує в користь Німеччини точне розмежене границь Камеруна, однак в той спосіб, що Німеччина не одержить ніякого нового пор-

---

6)

В найбільшім місті на сьвіті.

(Образки з Льондону — нова серия).

(Дальше).

Непослідний артикул торговельний творять в дрібній торговли на улицях малі звитки пахучого паперу до десінфекцiонованя. Очистити воздух в Льондоні не вадило би нічого. Але льондоньскі лобури зі склепів роблять собі забавку тим, що купують за один пенні такий папір а запаливши єго, тикають прохожим під ніс. Подібний інтерес робить і тота женщина, що на своїм візочку продає пахучий порошок з зіля лавандули, котрий розсипають між випране біле, зложене де в шафі або комоді — лиш она мусить перебирати ся за Швайцарку або Тирольку, щоби тим способом дати доказ, що єї порошок зроблений справді сьвіжо із альпейского зіля.

Частійше можна стрітити таких торговців, що продають всілякі ласощі, як таблички чоколяди, банани, оріхи та полудневі овочі. А вже найсумнійший образ льондоньскої уличної торговлї представляють продавці сірничків, котрих тут множество, а котрих можна до пізної ночи стрітити всюди на рогах улиць. Суть то послідні нуждарі, котрі мовчки наставляють прохожим коробки з сірничками. З ними зачинаєсь істория льондонскої нужди.

Хто уважно переходить улицями Льондону, може на многих, впрочім дуже скромних домах або понад вивісками поменших ювілєрів побачити завішені три золоті кулї, уложені в трикутник. Тоті три золоті кулї походять з гербу італїяньскої родини Медічі і дають тим, що на них розуміють ся, знати, що в так украшенім домі можна роздобути гроші на застави або иншими словами: три золоті кулї, так великі як дитиняча голова, то анґлійска вивіска приватних заведень заставничих. На перший погляд може дивним видавати ся, длячого якрав герб того славного роду має служити за вивіску, се дасть ся однак легко пояснити. Перші міняльники і баришівники, перші банкірі і люди, що позичали гроші, були торговельники з північної Італії і Льомбардиї. Ще нині назва Льомбардстріт в самім осередку старого міста, саме коло анґлійского банку, нагадує що в сій стороні осіли були банкіри і люди, що позичали гроший та ще й нині зnative знаходить ся на тій улици банк коло банку. Ті баришівники із середновічних часів то були по части члени родини Медічів а коли они осїли в Льондоні, уживали свого гербу за вивіску, щоби тим способом стягати людий до себе. Отже сей звичай задержав ся в Льондоні ще й доси.

8. Saturday Night.

Сетирде найт — в суботу з ночи.

5 година по полудни. Хто о сїй порі переходить улицями межи Оксфордским цирком а Черінґ Крос, той видить, як житє в сім величезнім місті поволи завмирає. Для ліпшого зрозуміня треба то представити образово: здає ся, що видимо якогось велита перед собою, котрий кладе собі руки під голову, позіває, прижмурює очи і поправившись так, що то добре чути, витягає ся і засипляє. То Льондон.

В суботу з ночи лагодить ся той велит до сну в неділю. Сіті вже опустіло. Більша часть тих людий, що через неділю перебувають над морем або на селї, вже виїхала. Хто лишає ся в місті, той бачить на кождій дрібначці житя на улицях, що ніхто не має охоти до роботи, що всї лагодять ся до того пожиточного національного ледарства, яке так характеристично пробиває ся в анґлійску суботу і неділю. Майже всї склепи поспускали вже свої зелізні засуви. Бібліотеки, вистави, банки позамикані. Перед двірцями видко тих, що спізнили ся, стоять з подорожними торбами в руках і придивляють ся розкладам їзди; видко, шукають, чи відходить ще якийсь поїзд, котрим могли би від'їхати. Зате в шинках, де по більшій части досить темно, зачинають сьвітити, а перед ними та на рогах улиць видко громадки тих неробів, що то лиш дивлять ся, чи не надходить якийсь приятель, котрий би почестував їх горівкою. Не потребують звичайно довго ждати на такого приятеля.

8 година вечером. Public houses (по-

ту на атлянтийскім побережи. Дальше задержить Франция право першеньства до відкупленя бельґійского Конґа, а Німеччина лиш на короткім просторі буде сусідкою бельґійского Конґа.

Як дальше доносять з Парижа, увійшло француске правительство в порозуміне з товариствами францускими, які добувають кавчук і ведуть торговлю у францускім Конґо і повідомило їх о намірі відступленя части Конґа Німеччині. Ті товариства займають ся тепер уложенєм своїх жадань відшкодованя, з якими мають намір удати ся до француского правительства.

Ціла італіяньска праса витає можливість успішного полагодженя марокканьскої справи і з вдоволенєм відносить ся до францусько-німецкого порозуміня. Popolo Romano заявляє, що всї держави будуть уважати порозуміне між тими суперниками запорукою европейского мира. Часопись Vita підносить, що француске населенє дуже спокійно приймає вісти про порозуміне, мимо того що переговори поступають поволи.

Новинки.

Львів, 8 серпня 1911.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував надзвичайного професора дра Павла Кучеру звичайним професором гіґієни на львівскім університетї. — Пан Мінїстер судівництва іменував повіт. судию Волод. Оробкевича в Янові повітовим судиєю і начальником суду в Підкамени, а судию Ізид. Худка в Залїзцях перенїс до Підкамени.

— **З зелїзниці.** Ц. к. Дирекция зелїзниць подає до відомости, що з причини реконструкциї мосту межи стациями Вільшаницею а Устриками часово змінений від 1 червня с. р. розклад їзди поїзду особого ч. 1217 на шляху частковім Нове Загірє-Устрики зносить ся з днем 9 серпня с.р. а натомісь сего входить в житє з днем 9 серпня с. р. первістний з днем 1 мая с. р. оповіщений розклад їзди поїзда ч. 1217.

— **Випав з ваґона.** Поїздом, що приїздить о 10 год. вечером з Підволочиск до Львова їхав у ваґонї третої кляси Іван Винар, зарібник з Борщович. Разом з ним їхало в тім ваґонї ще якихсь трох мужчин, котрі розпочавши з собою сварку, завели бійку. Винар хотячи їм уступити ся, встав і опер ся об двері до ваґона. Двері однак не були замкнені і отворили ся а Винар випав з вагона і сильно потовк ся. Будник зелїзничий добачивши его на шляху, здержав слїдуючий поїзд і відослав нещасливого до Львова. На Підзамчу подала єму першу поміч поготівля ратункова і відставила до шпиталю. Стан потовченого єсть грізний, однак не безнадійний.

— **Арештоване мантіїв.** Два тернопільскі купцї братя Хаїм і Макс Брумери, властителї склепу з сукном і футрами, допустили ся обманьства на шкоду львівских фірм, котрим через то наробили шкоди на 20.000 К. Оба длятого пустились чим скорше до Америки, забули однак, що електрика борше їде як зелїзниця і то стало ся причиною, що їх прихоплено вже в Гамбурзї, звідки небавком приставлено їх до тернопільского арешту.

— **Вписи учениць до кляс I—VI** приватної женьскої гімназиї з правом публичности СС. Василиянок у Львові ул. Длуґоша ч. 17 будуть відбувати ся 1 і 2 вересня в год. від 9—12 і 4—6.

Повторні і доповняючі іспити відбудуть ся дня 1 вересня, вступні до кляси I 2 вересня, а до кляс II—VI між 5—10 вересня.

Шкільний рік 1911/12 розпочинає ся дня 4 вересня торжественним Богослуженєм в церкві СС. Василиянок, на котре обовязані явити ся всї вписані учениці. — *Дирекция.*

— **В справі рільничого образованя.** Краєвий Видїл задумує, як звістно, перевести орґанізацию науки рільництва, ввести новий тип повітових рільничих шкіл і розширити вандрівну науку рільництва. Нові институциї будуть вимагати значної скількости учительских сил а крім того вже й нинї дає ся відчувати недостача належито укваліфікованих учителїв в краєвих школах рільничих. Щоб ту недостачу усунути, постановив краєвий Видїл зорґанізувати в рільничій академії в Дублянах з днем 1. падолиста с. м. 8-місячний курс для образованя інструкторів рільництва і кандидатів до учительского званя в рільничих школах. Після ухвалених краєвим Видїлом условин о приняте на курс могуть старати ся кандидати, що укінчили висші або середні рільничі студиї і відбули бодай дволїтну господарску практику. У виїмкових випадках відступить краєвий Видїл від тих условин, коли мимо їх недостачі кандидат викаже достаточні кваліфікациї що-до наукового приготованя і практики. Число участників курсу буде обмежене до 12 фреквентантів. Проґрама курсу обіймає методичні поученя з обсягу природничих і рільничих наук а крім того науки, що доповняють фахове образоване будучих інструкторів рільництва та учителїв рільничих шкіл. До тих наук будуть належати: механїка і сільске будівництво, ветеринария, огородництво, рахунковість та орґанїзация селяньских господарств, суспільні науки з особливішим увзглядненєм рільничої асоциациї. Виклади і семинарийні вправи доповняють прогульки до рільничих спілок і стоварищень, господарств і т. п. Участники курсу мають постарати ся самі о мешканє та уладженє в Дублянах в часї 8 місячного курсу. Оплата чесного за курс буде виносити 300 корон. Незаможні кандидати можуть старати ся о увільнене від чесного та о підмогу з краєвого фонду від 400 до 800 корон. Поданя о приняте на курс з долученєм сьвідоцтв з укінчених рільничих студий і господарскої практики, та точного опису дотеперішного житя можна вносити на руки дирекциї рільничої академії в Дублянах найдальше до 15 вересня с. р. Ті, що старають ся о увільненє від чесного або підмогу на відбуте курсу, мають предложити точно виповнене сьвідоцтво убожества. Витягу з реґуляміну курсу і близших пояснень уділить інтересованим дирекция рільничої академії в Дублянах.

— **Смерть віденьского кардинала архиепископа.** В своїй посїлости Кранїхберґ в Низшій Австриї помер в суботу по полудни віденьский архиепископ кардинал др. Антін Груша в 91-ім році житя. Покійний був сином малого ремісника у Відни. Завдяки своїм здібностям переходив скоро всї щеблї сьвященичої кариєри. Був спершу катехитом в Терезіянум, проповідником в церкві сьв. Стефана, потім професором пасторальної теольоґії у віденьскім университетї, дальше войсковим епископом. На тім становищи розвинув живу діяльність і придбав собі признанє найвисших войскових кругів. За попертєм архикнязя Альбрехта іменовано его в 1890 р. віденьским архиепископом а рік пізнїйше папа надїлив его кардинальским капелюхом. З причини старечого віку кардинала та тяжкої недуги очий (в 1904 р. він утратив одно око а на друге майже осліп) додано єму до помочи в управі дицезиєю епископа дра Маршаля. З початком 1910 р. оголошено урядово, що коад'ютором немічного кардинала архиепископа з правом наслїдства по нім іменовано триєстеньского епископа дра Франца Наґля. Наслїдник архиепископа Груші, др. Наґель є також родом з Відня і стоїть тепер в 56-ім році житя. Епископом в Триєстї був вісїм лїт і на

блік гавзес) шинки в повнім руху. Сьвітять своїми червоними, синими, зеленими і білими сьвітлами на улицю, на котрій вже анї слїду з тої тишини, яка була на ній по полудни. Тоті „поблік гавзес“, звані також тавернами або барами, то свого рода шинки, які можна хиба лиш в Льондонї побачити. Льондоньска таверна складає ся із самих пересїків, склянних стїн та малих передїлів около бару (шинкового стола або шинквасу), до того стїни суть виложені дубовими дошками а збанки і фляшки понаставлювані аж під саму стелю. Такий шинок все ще нагадує корабельну кантину, але має в собі щось і привітного а все обчислене в нїм на то, щоби один гість другого не видїв. Длятого єсть множество входів, приватних сальонів, окремих виходів і т. д. Столів в такім шинку мало і они маленькі. Люди стоять по найбільшій части коло бару і балакають та жартують з молодими хорошими дівчатами та попивають „ginger beer“ (джинджер бір — імбірове пиво), від котрого нашим людям кишки би перевернули ся. Впрочім в таких шинках, іменно же в більших і лїпших, буває зовсїм спокійно; забава веде ся мірно, цїлий настрій має в собі щось нїби зьвірячого; всїм таки аж видко з лиця, що їм розходить ся головно лиш о то, щоби запаморочити ся. Впадає то в очи, що по тавернах буває богато жінок; ллють в себе склянку за склянкою. А вже найзамітнїйша по многих таких шинках напись великими буквами на стїнах: „Просить ся публику дуже не приводити з собою дїтий понизше чотирнайцять лїт“.

10 година вечером. Ми виїхали „підземною“ до Вайтчепель (Whitechapel), у східну, густо заселену сторону міста Вайтчепель Род, велика улиця, що єсть нїби природним продовженєм улиць в Сїтї перетинає ся передмістє від заходу на схід, витає нас сотками електричних сьвітел та гуркотячими трамваями а всюди гудять і шумить мов би в улию; здає ся, мов би тут був якийсь празник. Тут в суботу вечером справдешнє сьвято, а весь рух тут нагадує ярмарок. Тут нема й слїду з того спокою, який панує в Сїтї. Тутешні люди не можуть для відпочинку і розривки їхати над море або в недїлю замикати ся десь на селї в своїм двірку. Тут всї ще працюють або забавляють ся. Всї склепи ще поотвирані, кождий хоче ще щось заробити. На тротоарах така глота, що трудно перейти; тінґельтанґлї, кінематоґрафи, малі театри, з котрих, розуміє ся, кождий називає ся „палатою“, запрошують до себе. Краєм тротоарів стоять буди і столи з всїлякими товарами на продаж. Тут продають меблї, овочі, старі книжки, горшки, знаряди домашні, вироби артистичні, словом все, що хто хоче. Розуміє ся, що шинки та господи і тут повні. Лиця тут видають ся нам якось дивно змінені, видимо богато людий смаглявих, чорних з чорним волосєм. В бічних улицях, де ще всюди сьвітить ся, де ще дїти на тротоарах бавлять ся, продають уличні торговцї редькву і огірки. Тут такий рух, що здає ся мов би ми були в якімсь містї на полудни. До наших уший доходить мова італїяньска, славяньска, німецка з якимсь дивним наголосом а коли добре вслухаємо ся і придивимо ся, побачимо, що ми в якімсь жидівскім містї — то Вайтчепель. Тут справдешній Вавилон, помішанє язиків а яка мішанина людий всїляких племен і народів, то трудно навіть оповісти.

12 година в ночи. Вздовж берега ріки переходять ще численні громади людий, розмавляючи голосно з собою; они ідуть з театрів і шинків. В підземній так повно, як через цїлий день не буває. Кождий має вже тілько в чубі, кілько міг видержати, неоден ще більше. Кождому розумному чоловікови, котрий шанує свою одїж, треба би радити, щоби вступав ся пяницям з дороги. В підземній можна розпізнати: тих пяниць, котрі нічого не говорять, лиш замкнувши очи сплять, почавши від Фінсбері-парку (на північнім сході) аж до Гаммерсмід (на заході); тих, що ходять в три пути і таких, котрі ідуть в затоки. Сих послїдних мусять кондуктори піддержувати і нагло друлити до ваґона, бо инакше они би не знайшли дверий. Але всї старають ся удержати на ногах і надати собі поваги, до колотнечі рідко приходить. Коли вийдемо з підземної, мусимо перейти ще попри ряди тих бідаків, що продають сїрники, а тих єсть множество в Льондонї. Рух на улицях вже ослаб і ще лиш послїдні автобуси гонять попри нас на захід.

(Дальше буде).

тім становищи старав ся довести до згоди між Італіянцями а Словінцями. Наслідком смерти кардинала Ґруші здекомплєтувала ся ще більше колеґія кардиналів, бо із 70 остало тепер при житю лише 49.

— Дрібні вісти. В Ясенові коло Заболотець вдарив грім в церков, вибив всї вікна і запалив, огонь однак борзо пригашено. — З Черновець доносять, що послїдні дощі не викликали такої повени, як була попередна і шкоди суть значно менші; вода підлила була лиш деякі мости а тепер вже майже зовсїм опала. — Мінїстерство просьвіти надало стипендию на наукову подорож до Італії і Греції п. Володимирови Дикому, професорови рускої ґімназиї в Перемишли. — В Вайсанзе в Німеччинї помер машиніст Гайнріх від укушеня мухи. Перед кількома днями укусила єго муха в праве рамя а він мимоволї подрапав свербляче місце. В два днї опісля рука спухла і зачала сильно болїти а лікар сконстатував затроєнє крови. Мимо безпроволочної операциї нещасливий помер серед страшних болїв. — Люди їдучі в неділю з Сокаля до Львова виділи в Мацошинї на горбах коло шляху зелїзничого велику масу бузьків, котрі очевидно злетіли ся тут на якусь нараду — на бузячий парлямент — як то звичайно роблять перед відлетом. Не вжеж би прочували недалекий осїнний холод? — Внаслідок послїдної спеки занедужало в Німеччинї загалом 380 людий а з тих померло 51.

— Небезпечний мантїй. До дра Вічковского прийшов в неділю Ґершон Гальперн, щоби замовити сего лікаря до хорого шваґра. Перед помешканем лікаря підійшов Гальперна якийсь мужчина а випитавши єго, о що розходить ся, сказав, що він єсть уповажнений відбирати від приходячих до доктора пацієнтів гроші і замовленя. Гальперн дав тому мужчинї 10 кор. і замовив дра Вічковского до помешканя свого шваґра. Коли др. Вічковский не явив ся, Гальперн пішов до него і тодї переконав ся, що став ся жертвою якогось безличного мантія але заразом і своєї легковірности. На памятку остав ся єму лиш квіток, вирваний з якогось бльочка, котрий дав єму мантїй на знак, що відобрав від него гроші.

— Крадежі. До помешканя проф. ґімназ. І. Лісїньского при ул. Сакраменток ч. 10 добули ся злодії і розбили всї бюрка і шафи а що вкрали, не звістно, бо п. Лісїньский виїхав зі Львова. Поліция підчас оглядaня крадежі знайшла циґаро з тої сорти, як вкрадені недавно тому з помешканя ґр. Скарбка. Поліция здогадує ся длятого, що то одна і та сама ватага злодійска допустила ся обох крадежий. — До склепу читальнї „Просьвіти" в Івачові горішнім добули ся злодії, розбивши задну стїну склепу і вкрали 100 корон готівкою та богато товарів, представляючих більшу вартість.

— З царства злодіїв і розбишаків. Перед войсковим трибуналом в Москві розпічне ся дня 19 вересня процес против членів московскої комісиї товарової інтендантури. Обжаловані є полковники Ґірс, Ясїньский, Єсипов і Чайковский. Ґірс дав ся перекупити загальною квотою 196 тисяч рублїв, инші брали менше. Крім того обжаловано їх о инші над ужитя. Перед судом стане також в тій самій справі 7 полковників, 2 рітмайстрів, 2 капітанів, 2 радники двора, 2 колеґіяльні радники і т. д., всї обжаловані о хабарництво.

— Стрілянина при арештованю. В Берлинї відбула ся в суботу на однім передмістю справдїшна револьверова битва. Два вломники, котрих арештовано, почали стріляти, а поліцианти відстрілювали ся. Один з поліциянтів погиб на місци, а один з вломників відобрав собі житє. Другий дав ся без дальшого опору арештувати.

Телеґрами.

Відень 8 серпня. „Wien. Ztg." оголосила розпорядженє міністерства просьвіти в справі часткової зміни міністерского розпорядженя з 30 марта 1900 р. що до управильненя іспитів держав і курсових на політехніках. Іспити курсові будуть правильно складані по скінченю викладів, однак буде можна їх здавати за призволенєм деканату також в протягу 4 піврочий а за призволенєм ректорату також і пізнїйше.

Льондон 8 серпня. Палата послів відкинула 365 голосами против 246 внесенє Бальфура о висказанє нагани правительству.

Лїсбона 9 серпня. Народні збори ухвалили проєкт закона о призначю послам і сенаторам диєт.

Цетинє 9 серпня. До вчера вернуло домів 7.000 Малїсорів.

Прага 9 серпня. Вчера прибуло тут около 50 бурмістрів німецких міст.

Надіслане.

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до кидання і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в падорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гро незвичайно складна і вправляє знаменито думанє і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, як другі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли".

— Рускі диктати до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене видане. — Ціна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{22}**, 5^{50}, 7^{30}, **9**, 10^{15}, **1^{30}**, **2**, 5·48, 7^{15}†) **8·25**, 9^{50}.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10^{10}†), 10^{30}.
†) з Красного.

З Черновець: **12^{05}**, 5^{45}†), 8·05, 10·25*), 2^{05}, 5·52 **6^{26}**, 9^{34}
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13. 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в субоку і неділю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6^{00}.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в субоcту і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винивк в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Надопада. (Телефона ч. 527).